

Rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 15.03.1967, sp. zn. 2 To 22/67, ECLI:CZ:KSPH:1967:2.TO.22.1967.1

Číslo: 43/1967

Právní věta: Podá-li poškozený odvolání proti výroku zprošťujícího rozsudku, jímž byl podle § 229 odst. 3 tr. ř. odkázán se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, jde o odvolání podané osobou neoprávněnou a proto je odvolací soud zamítne podle § 253 odst. 1 tr. ř.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 15.03.1967

Spisová značka: 2 To 22/67

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Odvolání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 253 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43/1967 sb. rozh.

Podá-li poškozený odvolání proti výroku zprošťujícího rozsudku, jímž byl podle § 229 odst. 3 tr. ř. odkázán se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, jde o odvolání podané osobou neoprávněnou a proto je odvolací soud zamítne podle § 253 odst. 1 tr. ř.

(Rozhodnutí krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 1967 – [2 To 22/67](#).)

Rozsudkem okresního soudu v P. sp. zn. 2 T 242/65 z 2. 12. 1966 byl obžalovaný podle § 226 písm. c) tr. ř. zproštěn obžaloby pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák., jehož se měl dopustit v prosinci roku 1963 a v lednu roku 1964 rozkrádáním tržeb v provozovně v D. ke škodě LSD Jednota v P. Okresní soud v důsledku zproštění obžalovaného odkázal poškozený podnik podle § 229 odst. 3 tr. ř. s jeho nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odvolání poškozeného proti tomu, že mu nebyla přiznána náhrada škody, krajský soud usnesením z 15. 2. 1967 sp. zn. [2 To 22/67](#) podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl.

Z odůvodnění:

Poškozené LSD Jednota v P. se odvolává proti tomu, že mu nebyla přiznána náhrada škody. Z odvolání je však patrné, že jsou vznášeny námitky proti zprošťujícímu výroku. Odvolání totiž dovozuje, že výsledky dokazování postačí k prokázání odpovědnosti obžalovaného za způsobenou škodu.

Krajský soud dospěl k závěru, že jde o odvolání osoby neoprávněné. Poškozenému přísluší právo odvolání pouze v rozsahu vymezeném v ustanovení § 246 odst. 1 písm. d) tr. ř. Výrok o náhradě škody má však oporu ve výroku o vině. Podle § 229 odst. 3 tr. ř., jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže vždy poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na jiný příslušný orgán. Všechna tato ustanovení je třeba vykládat ve vzájemné souvislosti a připustit odvolání poškozeného jenom v tom případě, když by v odsuzujícím rozsudku bylo nesprávně rozhodnuto o jeho nárocích. Odvolání poškozeného proti zprošťujícímu rozsudku směřuje však svou povahou proti výroku o vině a takové odvolání poškozenému nepřislouší. Proto krajský soud ve smyslu § 253 odst. 1 tr. ř. odvolání zamítl.